

การสร้างสรรคผลงานศิลปกรรมชุดสวรรค์ปรลิต
The Creation of Art Works
in the Parasites of Heaven Project

เกรียงไกร กงกษนน¹
Kriangkrai Kongkhanun

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
Assistant Professor, School of Digital Media, Sripatum University
(E-mail: kongkhanun@gmail.com)

Received: 08/07/2024 Revised: 28/07/2024 Accepted: 30/08/2024

บทคัดย่อ

แนวคิดเรื่อง “สวรรค์ปรลิต” เป็นหัวข้อที่น่าสนใจและซับซ้อน ได้รับการสำรวจจากมุมมองทั้งในทางความจริงของวิทยาศาสตร์และทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Soft Power) โดยการสำรวจแนวคิด รูปแบบ และเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม และสื่อผสม ในกรอบแนวคิดของ “สวรรค์ปรลิต” ผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นมีความเป็นเอกลักษณ์และนำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจ การใช้วัสดุที่มีความหมายเช่น ม่านโปร่งและกระจกเงา เพื่อสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายและท้าทายผู้ชมให้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ของตนเอง การผสมผสานความเชื่อและความเป็นจริงผ่านการใช้วัสดุเหล่านี้มอบประสบการณ์การสร้างสรรค์ที่น่าสนใจและเป็นเครื่องมือในการสำรวจหัวข้อที่ซับซ้อนเกี่ยวกับธรรมชาติและประสบการณ์ของมนุษย์

คำสำคัญ: สวรรค์, ปรลิต, วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

Abstract

The concept of a “Parasites of Heaven” is an interesting and complex topic. It has been explored from both the perspective of scientific reality and the perspective of soft power, through the exploration of concepts, styles, and techniques for creating art works such as paintings, sculptures and mixed media works. Within the Conceptual Framework of “Parasites of Heaven,” the art work created is unique and presenting an interesting concept. The use of meaningful materials such as sheer curtains and mirrors to create a diverse experience and challenge viewers to think critically about their own experiences and perceptions. The combination of beliefs and reality through the use of these materials provides a fascinating creative

experience and a tool for exploring complex topics of the nature and the human experiences.

Keywords: Heaven, Parasite, Soft Power

บทนำ

แนวคิดเรื่องสวรรค์ได้รับการสำรวจทั้งในวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกมานานหลายศตวรรษ แม้ว่าความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายจะมีความคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างแนวคิดเรื่องสวรรค์ของตะวันตกและตะวันออก ในวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะในศาสนาคริสต์ สวรรค์มักจะถูกพรรณนาว่าเป็นสถานที่จริงที่ผู้ชอบธรรมจะอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าหลังความตาย ได้รับการอธิบายว่าเป็นสถานที่แห่งความสุข ความสงบ และความสุขชั่วนิรันดร์ ภาพจำลองของสวรรค์ประกอบด้วยประตูสวรรค์ ทางเดินสีทอง และทูตสวรรค์ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า หลักเกณฑ์ในการเข้าสู่สวรรค์ขึ้นอยู่กับความศรัทธาและความดี การตัดสินใจขั้นสุดท้ายในการเข้าสู่สวรรค์นั้นกระทำโดยพระเจ้า ผู้ซึ่งถูกมองว่าเป็นผู้ตัดสินขั้นสูงสุด

ในทางตรงกันข้าม วัฒนธรรมตะวันออก โดยเฉพาะในศาสนาพุทธ แนวคิดเรื่องสวรรค์นั้นแตกต่างออกไป สวรรค์ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นสถานที่ทางกายภาพ แต่เป็นสถานะชั่วคราวของการดำรงอยู่ ซึ่งแต่ละคนไปเกิดใหม่หลังความตายและสามารถเดินทางต่อไปสู่การนิพพานได้ การเข้าสู่สวรรค์ขึ้นอยู่กับกรรมหรือผลบุญที่สั่งสมมาในอดีตชาติ ท้ายที่สุดแล้วการตัดสินใจเข้าสู่สวรรค์ขึ้นอยู่กับกรรมและการกระทำและกรรมของแต่ละคน

แนวคิดเรื่องสวรรค์ได้รับการสำรวจและถูกแสดงในหลายรูปแบบของวัฒนธรรมสมัยนิยม ไม่เพียงแค่นิยายและวรรณกรรมเท่านั้น แต่ยังมีในภาพยนตร์และดนตรีอีกด้วย ในภาพยนตร์ สวรรค์มักถูกวิพากษ์ว่าเป็นโลกที่สงบสุขและเต็มไปด้วยความสุข ที่ผู้ล่องลับสามารถหายใจเพลิดเพลินไปกับความงามและความสุขโดยไม่ต้องเผชิญกับความยากลำบากของชีวิตบนโลก ตัวอย่างเช่น “What Dreams

May Come” สะท้อนแนวคิดเรื่องสวรรค์ที่สร้างขึ้นจากความทรงจำและประสบการณ์ส่วนตัวของตัวละครหลัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ยังแสดงให้เห็นสวรรค์ว่าเป็นดินแดนที่สดใสและสวยงาม ซึ่งเต็มไปด้วยความเป็นไปได้และความมหัศจรรย์ไม่รู้จบ การใช้สีที่สดใส การออกแบบที่ซับซ้อน และภูมิทัศน์ที่ไม่เหมือนโลกอื่น ๆ ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้กลายเป็นผลงานชิ้นเอกด้านภาพอย่างแท้จริง

อีกประการหนึ่งของการแสดงภาพสวรรค์ในภาพยนตร์เรื่องนี้คือแนวคิดเรื่องการไถ่บาป ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับปีศาจร้ายภายในตนและต่อสู้กับผลที่ตามมาของการเลือกในชีวิตเพื่อค้นหาความสงบสุขที่แท้จริงและการไถ่บาปในชีวิตหลังความตาย แง่มุมนี้ชี้ให้เห็นว่าสวรรค์เป็นสถานที่แห่งการเยียวยา การให้อภัย และการไถ่บาป (Cheu, 2019)

ในประเทศไทย แนวคิดเกี่ยวกับสวรรค์มีลักษณะที่หลากหลายและมีความหมายที่สำคัญต่อวัฒนธรรมและศาสนาของชาวไทย การมองเห็นสวรรค์นั้นมักเกิดจากศาสนาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย แนวคิดเกี่ยวกับสวรรค์มักเชื่อมโยงกับความเชื่อในชีวิตหลังความตาย และมีหลายทัศนะเกี่ยวกับสถานะและการประสบการณ์ที่ผู้คนจะได้รับหลังจากการจากไป ในสังคมไทย ความเชื่อและศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างแยกไม่ออก อาจกล่าวได้ว่าเราไม่ได้นับถือศาสนาอย่างเคร่งครัด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าความเชื่อและศาสนาจะมีบทบาทด้อยลงไป การนับถือศาสนาของคนไทยเป็นเรื่องสำคัญที่จะหล่อหลอมให้สังคมไทยเป็นไปในแบบอย่างที่เราเรียกว่า “อย่างไทย” มีเอกลักษณ์เป็นไทย ลักษณะความเชื่อและศาสนาที่อยู่ในสังคมไทยหรือเรียกว่า “แบบไทย ๆ” สังคมไทยเป็นสังคมพุทธหรือจะเรียกอารยธรรมไทยว่าเป็นอารยธรรมพุทธศาสนาได้หรือไม่อย่างไร ความเชื่อและศาสนาในวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ ในแง่การสร้างสรรคการยกระดับวัฒนธรรม และความสืบเนื่องทางวัฒนธรรม จนกลายเป็น อารยธรรม ศาสนาและความเชื่อเป็นทั้งเหตุโดยตรงและโดยอ้อมที่ทำให้เกิดอารยธรรมในสังคม หรือของชนชาติใดชนชาติหนึ่ง อาจจะแผ่ขยายไปสู่ที่ต่าง ๆ จากจุดศูนย์กลางอารยธรรมนั้น (ใบฎีกาหัตถ์ กิตตินันโท, 2563)

นอกจากนี้ ในวัฒนธรรมไทยยังมีสมุดภาพไตรภูมิซึ่งประกอบด้วย กามภูมิ รัภูมิ และอรุภูมิ ซึ่งดินแดนสวรรค์ทั้ง 6 ชั้น ดินแดนมนุษย์ และนรกทั้ง 8 ชั้น ในพุทธศาสนา ก็ยังถือว่าอยู่ในดินแดนแรกๆที่เรียกว่า กามภูมิทั้งหมด แม้แต่เทวตาบนสวรรค์ก็ถือว่ายังอยู่ในกิเลสตัณหา เพราะยังมีความโลภความอิจฉาริษยากันอยู่ในหมู่เทวตา (พิชญ์ ศุภ, 2552) ภาพจิตรกรรมในหนังสือสมุดภาพไตรภูมิ นับเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติที่แสดง ให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพชนไทย ในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องไตรภูมิออกมาเป็น ภาพที่มีทั้งความงดงามในเชิงศิลปะ และมีความหมายในทางปรัชญาและศาสนา ซึ่งรายละเอียดของ ภาพยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมและขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติในยุคสมัยที่สร้างผลงานขึ้น นั้นได้เป็นอย่างดี นับเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญอีกชิ้นหนึ่ง (กรมศิลปากร, 2542)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดเรื่อง “สวรรค์ปรลิต” เป็นหัวข้อที่ซับซ้อนและน่าสนใจซึ่งได้รับการสำรวจจากมุมมองในทางความจริงของวิทยาศาสตร์และทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Soft Power) สำหรับผลงานศิลปะชุด “สวรรค์ปรลิต” เป็นเรื่องราวของจินตนาการที่สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในเชิงบุคลากรให้ได้ตระหนักและรับรู้ในแง่มุมมองของความเป็นไปได้ของสวรรค์ที่เป็นส่วนหนึ่งของโลกจักรวาล ความหมายของคำว่า “สวรรค์” และ “ปรลิต” เป็นสิ่งที่อยู่ในชั่วตรงข้าม “สวรรค์” ตามความเข้าใจรับรู้ได้ของมนุษย์ทั่วไปคือ ดินแดนของความสุขที่อยู่เหนือมนุษย์ขึ้นไป แต่ “ปรลิต” คือสิ่งมีชีวิตเล็กๆที่เรียกว่าพยาธิ ที่มีความจำเป็นต้องอาศัยพักพิงกัดกินชีวิตอื่นเป็นอาหาร จึงเป็นจินตนาการที่อาจถึงวาระที่สวรรค์อยู่ในภาวะอันตรายและแม้ว่าปรลิตมักเกี่ยวข้องกับอันตรายและการทำลายล้าง พวกมันยังมีบทบาทสำคัญในการรักษาสมดุลของธรรมชาติและเป็นประโยชน์ต่อโฮสต์ของพวกมัน ความคิดเรื่องปรลิตในวัฒนธรรมสมัยนิยมมักถูกมองในแง่ลบ โดยเป็นสัญลักษณ์ของบาปและการทุจริต อย่างไรก็ตาม ในบางวัฒนธรรม ปรลิตถือเป็นสัญลักษณ์แห่ง

ชีวิตและความอุดมสมบูรณ์ และเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมทางศาสนาและการเฉลิมฉลอง สวรรค์เป็นองค์ประกอบหลักของความคิดและความเชื่อทางศาสนาทางตะวันออก ทั้งฮินดูและพระพุทธศาสนามานานหลายศตวรรษ ความเชื่อและประเพณีทางศาสนา ที่แตกต่างกันนำเสนอการตีความที่แตกต่างกันว่าสวรรค์คืออะไรและใครสามารถไป ที่นั่นได้ แม้จะมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน แต่แนวคิดเรื่องสวรรค์ยังคงเป็นที่ถกเถียง และถกเถียงกันอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ คำถาม และความท้าทายใหม่ๆ ได้เกิดขึ้นสำหรับแนวคิดเรื่องสวรรค์ ตัวอย่างเช่น ทฤษฎีสัมพัทธภาพได้ให้ข้อมูลเชิงลึกใหม่เกี่ยวกับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับเอกภพและธรรมชาติของเวลาและอวกาศ สิ่งนี้ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งทางกายภาพ และธรรมชาติของสวรรค์ มันเป็นสถานที่ทางกายภาพหรือสภาพจิตใจ คำถามเหล่านี้ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันโดยนักศาสนศาสตร์และนักวิทยาศาสตร์

ปรสตีในสวรรค์มีผลกระทบต่ออย่างลึกซึ้งต่อวัฒนธรรมและความเชื่อของมนุษย์ สร้างแรงบันดาลใจให้กับงานวรรณกรรมและศิลปะมากมาย มันถูกใช้เพื่อสำรวจหัวข้อของชีวิตและความตาย ความดีและความชั่ว และวัฏจักรของการดำรง อยู่ ในบางมโนทัศน์ของชีวิตหลังความตาย ปรสตีจะแสดงเป็นสิ่งมีชีวิตที่กินพลังชีวิตของสิ่งมีชีวิตอื่น สำหรับบทบาทสำคัญในการสร้างประชากรและระบบนิเวศของพวกเขา แม้ว่าปรสตีสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อโฮสต์ของพวกเขาได้ แต่พวกเขามันยังสามารถให้ประโยชน์ที่สำคัญ เช่น ช่วยควบคุมประชากรของสายพันธุ์ที่เป็นอันตราย หรือป้องกันการแพร่กระจายของโรค ในบางกรณี ปรสตียังสามารถสร้างความสัมพันธ์ทางชีวภาพกับโฮสต์ของพวกเขา ซึ่งทั้งโฮสต์และปรสตีจะได้รับประโยชน์

ปรสตีในวัฒนธรรม ในวัฒนธรรมสมัยนิยม ความคิดเรื่องสวรรค์ปรสตีมักถูกมองในแง่ลบ โดยเป็นสัญลักษณ์ของความบาป ความเสื่อมทราม และความเสื่อมโทรม สิ่งนี้สามารถเห็นได้ในการพรรณนาถึงนรก ซึ่งปรสตีมักเกี่ยวข้องกับการลงโทษคนชั่ว อย่างไรก็ตาม แนวคิดเรื่องนี้ยังสามารถถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์เชิงบวกของชีวิตและการต่ออายุ ซึ่งเป็นตัวแทนของพลังการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและธรรมชาติที่เป็นวัฏจักรของชีวิตและความตาย

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของแนวคิดเรื่องของสวรรค์ซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีความซับซ้อนกับแนวคิดเรื่องปรสิตซึ่งถูกมองว่าเป็นสัญลักษณ์ของความบาปและความเสื่อมโทรมหรือเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและการต่ออายุ
2. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สื่อถึงการสำรวจสถานะของมนุษย์และความสมดุลที่ละเอียดอ่อน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวคิดเรื่องสวรรค์มีอิทธิพลต่อความเชื่อ พฤติกรรม และการปฏิบัติของมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ และท้าทายความสัมพันธ์เชิงลบและบวกที่มีกติดมากับปรสิต ด้วยการใช้สัญลักษณ์แทนค่า
3. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ 2 มิติ และ 3 มิติ ด้วยการใช้สื่อต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่หลากหลาย

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

1. แนวคิดเรื่องสวรรค์

แนวคิดเรื่องสวรรค์เป็นองค์ประกอบหลักของความคิดและความเชื่อทางศาสนามานานหลายศตวรรษ แม้จะมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน แต่แนวคิดเรื่องสวรรค์ยังคงมีการโต้แย้งกันอย่างมาก ความเชื่อทางศาสนาและประเพณีที่ต่างกันนำเสนอการตีความเฉพาะของตนเองที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีสัมพัทธภาพได้ให้ข้อมูลเชิงลึกใหม่เกี่ยวกับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับจักรวาลและธรรมชาติของเวลาและอวกาศ ทำให้เกิดคำถามและความท้าทายใหม่สำหรับแนวคิดเรื่องสวรรค์ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความท้าทายเหล่านี้ แนวคิดเรื่องนี้ยังคงมีบทบาทสำคัญในความคิดและความเชื่อทางศาสนา โดยเป็นแหล่งของการปลอบโยน แรงบันดาลใจ และความหวังสำหรับผู้คนจากทุกสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะถูกมองว่าเป็นสถานที่ทางกายภาพหรือสภาพจิตใจ แนวคิดเรื่องสวรรค์ยังคงเป็นแนวคิดที่ทรงพลังและยั่งยืน ซึ่งยังคงกำหนดความเข้าใจของเราเกี่ยวกับโลกและสถานที่ของเราในโลกนี้

2. สวรรค์ปรลิต

จากการสำรวจทั้งในบริบททางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แม้ว่าปรลิตบางชนิดจะถูกมองว่าเป็นอันตรายและทำลายล้าง แต่ตัวอื่น ๆ ก็ถูกมองว่ามีประโยชน์และจำเป็นต่อการอยู่รอดของโฮสต์ แนวคิดเรื่องสวรรค์ปรลิตทำให้เกิดการตั้งคำถามสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติของความสัมพันธ์ทางชีวภาพและความเป็นไปได้ของชีวิตในจักรวาล

นอกจากนี้ แนวคิดเรื่องนี่ยังถูกมองว่าเป็นภาพสะท้อนของสภาพมนุษย์นำไปสู่การสำรวจประเด็นต่าง ๆ เช่น การพึ่งพา การเปลี่ยนแปลงของอำนาจ และการค้นหาความหมายและวัตถุประสงค์ ในบางกรณี คำเปรียบเปรยของสวรรค์ปรลิตสามารถใช้เพื่อเน้นด้านลบของการพึ่งพาทางศาสนาหรือจิตวิญญาณ โดยพรรณนาว่าการแสวงหาประโยชน์หรือการกดขี่รูปแบบหนึ่ง อย่างไรก็ตาม มันสามารถถูกมองว่าเป็นตัวแทนเชิงบวกของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอำนาจที่สูงกว่า

กระบวนการ เทคนิค วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์คือการเดินทางเพื่อสร้างผลงานของตน มันเกี่ยวข้องกับการผสมผสานระหว่างจินตนาการ แรงบันดาลใจ และการทำงานหนัก รวมถึงการค้นคว้าและสำรวจความคิดใหม่ ๆ กระบวนการสร้างสรรค์ไม่ใช่การเดินทางตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงจุดหมายในครั้งเดียว แต่เป็นวงจรที่เกี่ยวข้องกับการทบทวน การทดลอง และการปรับแต่งอย่างต่อเนื่อง อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายอย่าง รวมถึงประสบการณ์ส่วนตัว บริบททางวัฒนธรรม และสิ่งเร้าภายนอก แม้จะมีลักษณะที่คาดเดาไม่ได้ แต่กระบวนการสร้างสรรค์ก็เป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกของมนุษย์ และมีบทบาทสำคัญในการสร้างโลกและวัฒนธรรม การทำความเข้าใจกระบวนการสร้างสรรค์สามารถทำให้รู้ถึงข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เราใช้ศักยภาพในการสร้างสรรค์ของเราเองอย่างเต็มที่

1. การสร้างภาพร่าง

จินตภาพภายใน คือ ภาพที่เกิดขึ้นภายในจิต เป็นภาพที่เห็นได้ไม่ชัดเจนจับต้องไม่ได้ ต่อเมื่อได้แสดงออกเป็นจินตภาพภายนอกซึ่งอาจเป็นภาพร่างหรือเป็นงานศิลปะแล้วจึงจะรับรู้ได้ด้วยจักขุสัมผัส ในการสร้างสรรค์ศิลปะ จินตภาพภายนอกกับจินตภาพภายในจะมีบทบาทเกื้อกูลต่อกัน และพัฒนาตัวเองตั้งแต่เริ่มต้น คลื่นคล้ายคลื่น ทีละชั้น จนสมบูรณ์ถึงที่สุดในผลงานศิลปะที่สำเร็จลงแล้ว เมื่อจินตนาการสร้างจินตภาพภายในขึ้นจากจินตภาพภายนอก หรือจากการกระตุ้นของประสบการณ์ภายในก็ตาม จินตภาพภายในที่เกิดขึ้นจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นรูปร่าง ในงานวาดเส้น ในภาพร่างองค์ประกอบ หรือในแผ่นภาพที่ศิลปินใช้สร้างงานโดยตรง งานร่างขั้นนี้จะเริ่มมีความหมายมากกว่าจินตภาพที่เป็นต้นกำเนิดของจินตนาการ และจะเป็นจุดบันทึกลงใจให้ศิลปินจินตนาการต่อเพื่อสร้างจินตภาพภายในที่สมบูรณ์ขึ้น แล้วพัฒนาและถ่ายทอดออกมาเป็นภาพร่างหรือเป็นงานศิลปะอีกขั้นหนึ่ง กระบวนการนี้จะดำเนินต่อไปจนจินตนาการสิ้นสุดลง และได้จินตภาพที่สมบูรณ์ตามความปรารถนาของศิลปินในผลงานศิลปะที่สร้างเสร็จแล้วนั้น

วิธีนี้เป็นกระบวนการของการสร้างสรรค์ในทัศนศิลป์ที่เราจะเห็นได้จากสมุดร่างของศิลปินหลายคน เราจะเห็นว่าศิลปินจะสร้างงานได้สักชิ้นหนึ่ง กระบวนการพัฒนาของจินตภาพจะต้องดำเนินไปหลายขั้น ด้วยภาพร่างหรืองานวาดเส้นหลายรูปทีเดียว เมื่อรูปทรงของจินตนาการสมบูรณ์จนไม่สามารถจะพัฒนาต่อไปอีกแล้ว ก็หมายถึงว่าชีวิตของจินตนาการช่วงหนึ่งของศิลปินได้เติบโตเป็นจินตภาพที่สมบูรณ์อย่างน่าพอใจ (ชูลุด นิมเสมอ, 2534)

การสร้างภาพร่างใช้เพื่อแสดงการวางองค์ประกอบ สี แนวคิด และอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการถ่ายทอด สามารถแสดงให้เห็นถึงแนวทางแก้ปัญหาในผลงานจริง การร่างภาพในผลงานชุดนี้ได้สร้างมิติคู่ขนาน จากภาพในโลกจริง ภาพวาดในจินตนาการ และภาพที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ในการสร้าง นำมาปรับเปลี่ยน ดัดแปลง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยเพื่อแสดงถึงแนวคิดเรื่องจักรวาลคู่ขนาน รวมถึงแนวคิดเรื่องอนุภาคสามารถเชื่อมต่อกันในลักษณะที่พวกมันสามารถส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกันได้แม้ว่าจะอยู่ห่างกันมากก็ตาม

2. ผลงานสำเร็จ ผลงานชุดนี้ถูกแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

2.1 ทางผ่านและการก้าวข้าม

แนวคิดเรื่อง “ม่านบาง ๆ” มักถูกใช้เพื่อแสดงถึงแนวคิดของการเข้าสู่สวรรค์ บนสวรรค์ ม่านนี้ทำหน้าที่เป็นเขตแดนระหว่างโลกฝ่ายโลกและสวรรค์ ทำให้บุคคลสามารถย้ายจากอาณาจักรหนึ่งไปยังอีกอาณาจักรหนึ่งได้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ชัดเจนเสมอไป และภาพที่ปรากฏอาจไม่ชัดเจนด้วยซ้ำ

ภาพประกอบที่ 1 ผลงานสร้างสรรค์ ช่วงที่ 2, ชื่อผลงานชุด “สวรรค์ปรสิต” ขนาดปรับเปลี่ยนตามพื้นที่, เทคนิคผสม

ม่านบาง ๆ อาจถูกมองว่าเป็นอุปมาอุปไมยถึงสถานะของมนุษย์ ในขณะที่เราค้นหาความหมายและจุดประสงค์ในชีวิตอยู่ตลอดเวลา และหาทางก้าวข้ามข้อจำกัดทางโลกของเรา ม่านแสดงถึงขอบเขตระหว่างวัตถุและจิตวิญญาณ ขอบเขตและไม่มีที่สิ้นสุด มนุษย์และอมตะ เป็นพื้นที่ที่เราสามารถสัมผัสกับความศักดิ์สิทธิ์ได้ แต่ยังเป็นพื้นที่ที่เราสามารถหลงทางหรือสับสนได้

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความไม่แน่นอนและความคลุมเครือที่มาร่วมกับการข้ามผ่านม่านบาง ๆ แต่ในที่สุด ม่านนั้นก็เป็สัญลักษณ์ของความหวัง

และการก้าวข้าม มันแสดงถึงความเป็นไปได้ที่จะเข้าสู่อาณาจักรแห่งพระคุณอันศักดิ์สิทธิ์ ที่ซึ่งบุคคลสามารถสัมผัสกับความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับจักรวาลและเข้าใจความลึกซึ้งของการดำรงอยู่อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ภาพที่มองผ่านม่านบาง ๆ สื่อถึงความรู้สึกของการเข้าสู่แดนสุชาวดี แต่ภาพที่ออกมาอาจไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน มันเน้นความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุกับจิตวิญญาณ สิ่งมีชีวิตและคนตาย และจิตสำนึกและจิตไร้สำนึก แม้จะมีความคลุมเครือที่อาจมาพร้อมกับการข้ามม่าน แต่ท้ายที่สุดแล้วม่านนี้เป็นสัญลักษณ์ของความหวังและการก้าวข้าม

2.2 ประตูล้อมมิติ

กระจกเป็นสัญลักษณ์ของการสะท้อนแสงมาช้านาน ทั้งตามลักษณะและเชิงเปรียบเทียบ เป็นพื้นผิวที่สะท้อนกลับภาพลักษณะของผู้ชม แต่ก็มี ความสำคัญที่ลึกซึ้งกว่านั้นในฐานะตัวแทนของตัวตน เมื่อเรามองเข้าไปในกระจก เรากำลังเผชิญหน้ากับภาพลักษณะของตัวเองที่เราอาจไม่ชอบหรือจดจำได้เสมอไป อย่างไรก็ตาม กระจกยังสามารถเป็นเครื่องมือสำหรับการค้นพบตนเองและการเปลี่ยนแปลง และเป็นสัญลักษณ์อันทรงพลังในการเข้าสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์

เมื่อเราพูดถึงกระจกที่แสดงถึงความรู้สึกของการเข้าสู่สวรรค์ เราอาจหมายถึงประสบการณ์ในการมองเห็นตนเองในมุมมองใหม่ ในประเพณีทางจิตวิญญาณหลายแห่ง สวรรค์ถูกมองว่าเป็นสภาวะแห่งความสงบสุขและการตรัสรู้ขั้นสูงสุด ที่ซึ่งดวงวิญญาณจะเป็นอิสระจากภาระของการดำรงอยู่ทางโลก ในสถานะนี้ เราสามารถเห็นตัวเองและโลกในรูปแบบใหม่ด้วยความชัดเจนและความเข้าใจที่มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ภาพในกระจกอาจไม่ชัดเจนหรือจดจำได้เสมอไป สิ่งนี้อาจแสดงถึงความท้าทายที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคลและการเติบโตทางวิญญาณ เมื่อเราเริ่มต้นการเดินทางเพื่อค้นพบตัวเอง เราอาจเผชิญกับบางส่วนในตัวเองที่เราเพิกเฉยหรือปฏิเสธมานาน บุคลิกลักษณะเหล่านี้ของเราอาจเผชิญหน้าได้ยาก และภาพในกระจกอาจดูบิดเบี้ยวหรือไม่ชัดเจน

ภาพประกอบที่ 2 ผลงานสร้างสรรค์ ช่วงที่ 2, ชื่อผลงานชุด
“สวรรค์ปรลิต” ขนาดปรับเปลี่ยนตามพื้นที่, เทคนิคผสม

ภาพสะท้อนในกระจกเตือนเราว่าเรายังเป็นมนุษย์ แม้ว่าเราจะเข้าสู่มิติใหม่แล้วก็ตาม เรานำอารมณ์ของเราไปทุกที่ที่เราไป แม้กระทั่งในสวรรค์ มิติใหม่นี้ล่าเหยื่อจากความต้องการของมนุษย์ เหมือนกับปรลิตที่กินโฮสต์ของมัน ในแง่นี้ เรื่องราวจะสำรวจแก่นของสภาพมนุษย์และความปรารถนาที่มีมาแต่กำเนิดของเรา ซึ่งคงอยู่แม้ในสภาพแวดล้อมที่งดงามที่สุด การใช้กระจกยังบอกเป็นนัยว่าการรับรู้ของเราเกี่ยวกับสวรรค์เป็นเรื่องส่วนตัว และสิ่งที่เราเห็นในภาพสะท้อนเป็นเพียงการตีความอาณาจักรแห่งสวรรค์เท่านั้น ในท้ายที่สุด เรื่องราวเน้นย้ำว่าสวรรค์ไม่สามารถแยกออกจากมนุษย์ได้ และธรรมชาติของมนุษย์เราเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์บนสวรรค์ที่แยกจากกันไม่ได้เช่นกัน

ในท้ายที่สุด กระจกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเข้าสู่สวรรค์หมายถึงพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงของการสะท้อนตนเอง เป็นการเตือนใจว่าเราสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับตนเองและโลกรอบตัวเราได้มากขึ้น และการเดินทางสู่การตรัสรู้ นั่นเป็นสิ่งที่ยาวนานตลอดชีวิต โดยการโอบรับภาพในกระจกและใช้เป็นเครื่องมือในการค้นหาค้นหาตนเอง เราสามารถเข้าสู่สภาวะแห่งความสงบสุขและความเข้าใจในสวรรค์

ภาพประกอบที่ 3 ผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 1, ชื่อผลงาน
“The Gate 1” ขนาด 100 x 100 ซม., เทคนิคผสม

ภาพประกอบที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 2, ชื่อผลงาน
“The Gate 2” ขนาด 100 x 100 ซม., เทคนิคผสม

2.3 ประติมากรรมแห่งสวรรค์

ศิลปะนั้นเป็นภาพสะท้อนของสังคมและสภาพของมนุษย์มาโดยตลอด ตั้งแต่ภาพวาดในถ้ำในยุคแรก ๆ ไปจนถึงศิลปะร่วมสมัยที่ล้ำสมัยที่สุด ศิลปินพยายามแสดงความคิดและอารมณ์ผ่านศิลปะรูปแบบต่าง ๆ ศิลปะรูปแบบหนึ่งที่โดดเด่นเป็นพิเศษตลอดประวัติศาสตร์คือประติมากรรม ตั้งแต่ประติมากรรมกรีกและโรมันโบราณไปจนถึงการติดตั้งร่วมสมัย ประติมากรรมถูกนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดแนวคิดและแนวคิดที่ซับซ้อน

ประติมากรรมน้ำพุสีทองอันสง่างาม ที่ดูหรูหรา แต่ประกอบไปด้วยรูปทรงที่กำลังต่อสู้ กัดกิน ได้รับแรงบันดาลใจมาจากจิตกรรมฝาผนัง เรื่องมารผจญ แม้กระทั่งบนสวรรค์มารก็ไม่ต่างกับปรลิตที่กำลังกัดกินสวรรค์ คนให้ความสำคัญกับจริยธรรมน้อยลง เราไม่อาจรับรู้เลยว่าเส้นทางเหล่านี้จะนำเราไปสู่ทางใด ในขณะที่มนุษย์กำลังสร้างสวรรค์ขึ้นมา ก็ไม่สามารถปลดปล่อยกิเลสต่าง ๆ ลงได้ สวรรค์ที่จินตนาการขึ้นมา ก็ยังมีอาจหลุดพ้น จากความรัก ความโกรธ ความโลภ ด้านมืดของมนุษย์ก็เปรียบเสมือนปรลิตที่กำลังกัดกินสวรรค์อยู่เช่นกัน

ภาพประกอบที่ 5 ผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3, ชื่อผลงาน
“The Gate 1” ขนาด 170 x 100 ซม., เทคนิคไฟเบอร์กลาส

สิ่งที่โดดเด่นเกี่ยวกับประติมากรรมคือภาพสะท้อนของสังคมที่ถูกสร้างขึ้น ผู้คนให้ความสำคัญกับจริยธรรมน้อยลง และดูเหมือนว่าเราไม่รู้ว่าจะเส้นทางเหล่านี้จะนำเราไปที่ไหน ในขณะที่มีมนุษย์กำลังสร้างสวรรค์นั้น พวกเขาไม่สามารถละทิ้งกิเลสได้ แม้สวรรค์ในจินตนาการก็ยังไม่สามารถหลุดพ้นจากความรัก ความโกรธ ความโลภได้ ความจริงที่ว่าด้านมืดของมนุษย์ก็เหมือนปรลิตที่กัดกินสวรรค์เช่นกัน เราเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดของเราเอง และการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่วเป็นสิ่งที่เราทุกคนจะต้องเผชิญ

ในโลกที่เราถูกรุมเร้าด้วยภาพแห่งความสมบูรณ์แบบอยู่ตลอดเวลา ประติมากรรมนี้เป็นเครื่องเตือนใจถึงความไม่สมบูรณ์แบบที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าเราจะพยายามแค่ไหน เราก็จะมีข้อบกพร่องอยู่เสมอ และการยอมรับข้อบกพร่องเหล่านี้ทำให้เราสามารถค้นพบความงามและความหมายที่แท้จริงได้

2.4 สวรรค์ปรลิต

ผลงานจิตรกรรมแสดงแนวคิดทำทนายแนวคิดดั้งเดิมของเราในหัวข้อปรลิตในสวรรค์ที่เกี่ยวกับความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เราสามารถสำรวจเบื้องลึกของจิตสำนึกของมนุษย์ได้ งานศิลปะดังกล่าวทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขีดจำกัดของความเข้าใจของเรา และธรรมชาติของการดำรงอยู่ที่เป็นวัฏจักร

ภาพประกอบที่ 6 ผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 4, ชื่อผลงาน
“Heaven’s War” ขนาด 200 x 250 ซม., เทคนิคผสม

แนวคิดเรื่องนี้สามารถกระตุ้นอารมณ์และปฏิกิริยาอันทรงพลังของผู้ชมได้ มันเป็นภาพที่รวบรวมความรู้สึกของเราว่าอะไรบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์เตือนเราว่าแม้แต่ในสถานที่ที่สงบและสวยงามที่สุด ก็มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความสับสนวุ่นวายอยู่เสมอ เป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติที่เป็นวัฏจักรของการดำรงอยู่ซึ่งบ่งชี้ว่าแม้แต่พลังทำลายล้างก็สามารถมีบทบาทในการส่งเสริมการเติบโตและการต่ออายุได้

นอกจากนี้ แนวคิดเรื่องปรสิตในสวรรค์ทำลายสมมติฐานของเราเกี่ยวกับเทพพระเจ้า หากเรายอมรับว่าปรสิตสามารถมีอยู่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ได้ ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับอาณาจักรสวรรค์หมายความว่าอย่างไร บางทีแนวคิดเรื่องความบริสุทธิ์และความสมบูรณ์แบบของมนุษย์เราอาจมีจำกัด และอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ซับซ้อนและมีหลายแง่มุมเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้

ภาพวาดเหล่านี้ทำให้เราพิจารณาขีดจำกัดของความเข้าใจของมนุษย์และความเป็นไปได้ที่การรับรู้ของเราเกี่ยวกับเทพพระเจ้านั้นไม่สมบูรณ์ พวกเขาเสนอแนะว่าความเข้าใจของเราเกี่ยวกับเทพเจ้าจะต้องถูกท้าทายอย่างต่อเนื่องและขยายขอบเขตให้ครอบคลุมความซับซ้อนทั้งหมดของการดำรงอยู่

ความริเริ่มหรือความใหม่และคุณค่าของการสร้างสรรค์ผลงาน

ในผลงานชุดนี้ การใช้วัสดุที่สื่อความหมาย เช่น ม่านโปร่งและกระจกมีบทบาทสำคัญในการสร้างมุมมองและการตีความใหม่ ๆ วัสดุเหล่านี้ไม่เพียงแต่ใช้เป็นองค์ประกอบภาพเท่านั้น แต่ยังมีส่วนส่งเสริมความลึกเชิงแนวคิดของชิ้นงานด้วย

ผ้าม่านโปร่งสร้างความรู้สึกโปร่งแสงและเผยให้เห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ด้านหลัง เสมือนเป็นสัญลักษณ์ของแนวคิดในการเปิดเผยความจริงที่ซ่อนอยู่และเชิญชวนให้ผู้ชมมองเข้าไปสู่ด้านใน การใช้ม่านโปร่งยังช่วยให้เกิดการผสมผสานระหว่างแสงและเงา ทำให้งานศิลปะมีความลึกและมีมิติ และเกิดการตีความใหม่ในแต่ละช่วงเวลาที่ผ่านมา นอกจากนี้ ความโปร่งใสของผ้าม่านยังช่วยให้ผู้ชมสามารถมองเห็นผ่านวัสดุได้ ทำให้ชิ้นงานมีมิติมากขึ้น

ในทางกลับกัน กระจกมักเกี่ยวข้องกับการสะท้อนและการค้นพบตนเอง ทำให้ผู้ชมเห็นตัวเองในงานศิลปะและมีส่วนร่วมกับมันในระดับส่วนตัว การใช้กระจกในซีรีส์นี้ไม่เพียงแต่เพิ่มการสะท้อนให้กับชิ้นงานเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มผลกระทบทางแนวคิดและอารมณ์อีกด้วย

วัสดุที่หลากหลายเหล่านี้ถูกรวมเข้ากับงานศิลปะอย่างน่าสนใจเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่และความน่าสนใจ การผสมผสานองค์ประกอบที่แตกต่างกันเหล่านี้ทำให้เกิดประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครสำหรับผู้ชมแต่ละคน งานศิลปะเป็นเวทีสำหรับการอภิปรายและการไตร่ตรอง ทำให้ผู้ชมสามารถตีความความหมายของชิ้นงานในแบบของพวกเขาเอง

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ภายใต้กรอบแนวคิดสวรรค์ปรลิต

กระบวนการทางศิลปะเป็นการเดินทางที่ซับซ้อนและมีหลายแง่มุมซึ่งต้องใช้ความอดทน การทดลอง และการเปิดกว้างในการสำรวจแนวคิดใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับงานในช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของกระบวนการสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยพยายามถ่ายทอดแนวคิดและอารมณ์

สำหรับในช่วงแรก การสร้างสรรค์ผลงานมุ่งเน้นไปที่การค้นหาวิธีที่ดีที่สุดในการแสดงวิสัยทัศน์ รวมถึงการสำรวจเบื้องลึกของจิตสำนึกและอารมณ์ของมนุษย์ เพื่อจับใจความสำคัญของแนวคิด และพยายามถ่ายทอดแนวคิดเรื่องมุมมองการทำลายล้างและความเสื่อมโทรมของสวรรค์ที่มนุษย์สร้างขึ้น แนวคิดนี้ต้องการให้เจาะลึกเข้าไปในจิตใจของมนุษย์เพื่อจับอารมณ์ที่มาพร้อมกับแนวคิดของบางสิ่งที่บริสุทธิ์และสวยงามที่ถูกทำลาย

อย่างไรก็ตามในช่วงการค้นหา เทคนิคและรูปแบบการวาดภาพที่ใช้ในช่วงแรกของงานยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ เป็นผลให้ผลงานมีปัญหาในการถ่ายทอดแนวคิดที่ตั้งใจไว้ ต้องใช้การทำซ้ำและการทดลองหลายครั้งเพื่อค้นหาแนวทางที่ดีที่สุด นี่คือจุดเริ่มต้นของกระบวนการทางศิลปะที่กลายเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาผลงานในอนาคต ผลงานเหล่านี้เปิดโอกาสให้ได้ทดลองและสำรวจแนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อทดสอบแนวทางต่าง ๆ และดูว่าอะไรดีที่สุดสำหรับแนวคิดที่พยายามจะสื่อ

ในช่วงที่ 2 ของกระบวนการทางศิลปะ เริ่มพัฒนาผลงานในมุมมองที่กว้างขึ้น เริ่มสำรวจแนวคิดใหม่และองค์ประกอบเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจแนวคิดที่สมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น ช่วยให้สามารถรวมเอาแนวคิดและองค์ประกอบใหม่ ๆ เข้าด้วยกัน ทำให้งานมีความลึกและซับซ้อนมากขึ้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในพัฒนาการของผลงานศิลปะในช่วงนี้คือการประเมินผลงานจากมุมมองที่แตกต่างกัน สิ่งนี้ทำให้ได้รับข้อมูลเชิงลึกใหม่เกี่ยวกับการผลงานศิลปะเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ใหม่ ๆ สำหรับการสร้างสรรค์ ด้วยการประเมินผลงานจากมุมมองที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนของผลงานได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และระบุดจุดที่ผลงานสามารถปรับปรุงได้

ผลงานในช่วงนี้ให้ความสนใจในการสร้างผลงานที่เชิญชวนให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สี พื้นผิว หรือรูปแบบ อีกสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจคือการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่หลากหลาย การใช้วัสดุที่สื่ออารมณ์อย่างผ้ามันโปร่งและกระจกกลายเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการสร้างสรรค์ผลงาน วัสดุเหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มองค์ประกอบทางกายภาพให้กับงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อแนวคิดและอารมณ์โดยรวมของชิ้นงานด้วย ในชุดผลงานที่สำรวจความซับซ้อนของอารมณ์และความสัมพันธ์ของมนุษย์ การใช้มันโปร่งและกระจกสร้างมุมมองใหม่ด้วยการบิดเบือนและสะท้อนภาพ เนื้อหาเหล่านี้ท้าทายให้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ของตนเอง

วัสดุเหล่านี้ยังเพิ่มความลึกและความซับซ้อนให้กับแนวคิดโดยรวมของงานศิลปะอีกด้วย ผลงานชุดนี้สร้างประสบการณ์หลายชั้นที่กระตุ้นให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับงานศิลปะในระดับส่วนตัว ด้วยการกระตุ้นให้เราตั้งคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจโลกและยอมรับความหลากหลายในการตีความ งานศิลปะนี้ท้าทายให้เรามองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองใหม่ การใช้วัสดุที่สื่อความหมาย เช่น ผ้ามันโปร่งและกระจกยังเป็นเครื่องเตือนใจว่าศิลปะไม่ใช่แค่ความสวยงามหรือความงามเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับการสร้างความหมายและกระตุ้นความคิดอีกด้วย ด้วยการใช้อุปกรณ์เหล่านี้สามารถสร้างผลงานที่มีพลัง ซึ่งมอบประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครและหลากหลายแง่มุมให้กับผู้ชม

องค์ความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์

องค์ความรู้ที่ได้จากการสร้างสรรค์ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การใช้วัสดุที่สื่อความหมาย การนำมันโปร่งและกระจกเงามาใช้ในงานศิลปะช่วยสร้างประสบการณ์หลายแง่มุมให้กับผู้ชม วัสดุเหล่านี้ทำให้ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมกับงานในระดับส่วนตัวและการรับรู้ที่หลากหลายมันโปร่งสามารถสื่อถึงความโปร่งใสและความไม่แน่นอน ส่วนกระจกเงาสามารถสะท้อนภาพและความคิด ทำให้ผู้ชมได้เห็นภาพที่ซ้อนทับและปรับเปลี่ยนตามมุมมอง

2. การสร้างมุมมองใหม่ การใช้วัสดุและเทคนิคใหม่ๆ ในการสร้างมุมมองใหม่ ทำท่ายผู้ชมให้คิดวิเคราะห์เกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ของตนเอง มุมมองใหม่เหล่านี้ช่วยเปิดมิติใหม่ในความคิดและความรู้สึกของผู้ชม ทำให้พวกเขาเห็นสิ่งต่างๆ ในแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

3. การสร้างประสบการณ์หลายชั้น ผลงานศิลปะที่เชิญชวนให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในหลายระดับ สร้างความลึกซึ้งและความซับซ้อนให้กับแนวคิดโดยรวมของงานศิลปะ การมีส่วนร่วมนี้สามารถเกิดขึ้นผ่านการสังเกต การสัมผัส และการตีความของผู้ชม ทำให้เกิดประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกันในแต่ละครั้งที่ชมงาน

4. การกระตุ้นการตีความ ผลงานศิลปะนี้กระตุ้นให้ผู้ชมตั้งคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับโลก พหุภพ และสิ่งที่พบในโลกนี้ ยอมรับความหลากหลายในการตีความ การกระตุ้นให้ผู้ชมคิดและตั้งคำถามทำให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาความเข้าใจในมุมมองที่กว้างขึ้น

5. การผสมผสานความเชื่อและความเป็นจริง การใช้วัสดุที่สื่อความหมายและการสร้างมุมมองใหม่ช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความหมายและกระตุ้นความคิด วัสดุที่สื่อความหมายเหล่านี้ช่วยให้ผู้ชมสามารถเชื่อมโยงความเชื่อและความเป็นจริงเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการตีความและการรับรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในงานศิลปะ องค์ความรู้เหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานในอนาคต เพื่อพัฒนางานศิลปะให้มีความลึกซึ้งและมีความหมายมากยิ่งขึ้น

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

การค้นหาเทคนิคการวาดภาพที่ดีและเหมาะสมเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาทักษะ มีเทคนิคและวิธีการวาดที่แตกต่างกันมากมาย ต้องทดลองและลองใช้รูปแบบต่าง ๆ เพื่อหาสิ่งที่ดีที่สุด สิ่งสำคัญคือต้องหาเทคนิคที่สื่อถึงแนวความคิดและทำให้ผลงานออกมาสมบูรณ์ ศิลปินแต่ละคนแตกต่างกันมีรูปแบบ แนวคิด และแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง และสิ่งที่ได้ผลสำหรับคนหนึ่งอาจไม่ได้ผลสำหรับอีกคนหนึ่ง สิ่งสำคัญคือการสำรวจและทดลองไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบเทคนิคที่เหมาะสม

การใช้วัสดุที่สื่ออารมณ์ เช่น ผ้ามันโปร่งและกระจกได้กลายเป็นวิธีที่น่าสนใจในการสร้างงานศิลปะที่ไม่เพียงเพิ่มองค์ประกอบทางกายภาพ แต่ยังส่งผลต่อแนวคิดและอารมณ์โดยรวมของชิ้นงานด้วย การใช้มันโปร่งและกระจกสร้างมุมมองใหม่โดยการบิดเบือนและสะท้อนภาพ การใช้มันโปร่งแสงและเผยให้เห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ด้านหลัง เป็นสัญลักษณ์ของความคลุมเครือของอารมณ์และความสัมพันธ์ การใช้กระจกสามารถสะท้อนมุมมองที่หลากหลาย ทำทลายการรับรู้ของผู้ชมและเชิญชวนให้เห็นสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ การใช้สื่อเหล่านี้ยังท้าทายความคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับประสบการณ์และการรับรู้ของตนเอง การบิดเบือนและการสะท้อนกลับอาจทำให้ผู้ชมตั้งคำถามกับสมมติฐานและอคติของตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและโลกรอบตัวมากขึ้น

การใช้วัสดุในผลงานศิลปะไม่เพียงเพิ่มองค์ประกอบทางกายภาพให้กับชิ้นงานเท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอีกด้วย เมื่อทดลองกับวัสดุต่าง ๆ ก็จะทำให้ค้นพบวิธีการใหม่ ๆ ในการทำงานกับวัสดุเหล่านั้น และค้นหาวิธีการที่ไม่เหมือนใครในการสร้างสรรค์ผลงาน

เอกสารอ้างอิง

- กรมศิลปากร. (2542). **สมุดภาพไตรภูมิฉบับกรุงศรีอยุธยา-ฉบับกรุงธนบุรี เล่ม 1**. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.
- ชลุด นิยมเสมอ. (2534). **องค์ประกอบของศิลปะ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ไบฐีกาฬสดี กิตตินนโท. (2563). **ความเชื่อของชาวพุทธในสังคมไทย**. ค้นเมื่อ 5 มกราคม 2567, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/34944>
- พิชญ ศุภ. (2552). **ปริศนาแห่งหิมพานต์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- Cheu, J. (2019). **The films of Robin Williams: Critical essays**. North Carolina: McFarland.